

Zatvorski čuvari

06/2016

Ovdje slijedi ono što moja ličnost ima da kaže u vezi sa situacijom na terenu. S obzirom da se ne radi o meni, staviću to pod navodne znakove.

“Želim da kažem samo to da mi, mašine-roboti, s našim imenima i prezimenima, moramo biti načisto s činjenicom da mi nismo ti koji su zatvorenici u ovoj matriks-realnosti. Mi smo samo jedan njen dio i mi ne možemo egzistirati bez nje a ta realnost uveliko zavisi i od nas. Ona ne bi imala nikakvog smisla bez nas. Da, John Keel je bio u pravu kad nas je nazvao “bio-robotima” koji su priključeni na “superkompjuter” a takođe i Gurđijev, koji nas je nazivao “mašinama”, što možemo i sami vidjeti uz pomoć jednog poštenog samopromatranja, međutim, šta je pogrešno s tim? Mi smo samo lutke koje igraju svoje uloge koje nam je zadao lutkar, tj. superkompjuter... AI-vještačka inteligencija ili kako god to nazvali. Kad bi neko isključio taj kompjuter, isto bi se desilo i s nama. Tako, mi nismo odgovorni za sebe i svoje ponašanje, iako možemo imati utisak da imamo slobodnu volju i da možemo donositi nekakve odluke u našem životu. Zar ovo nije jedna dobra vijest za nas?! Naravno da jeste!

Međutim, postoje i neki koji talasaju u ovoj našoj matriks-realnosti i uznemiruju nas, govoreći da smo mi, u stvari, stvoreni da služimo kao neki “zatvorski čuvari,” za nešto što je zatvoreno u našim fizičkim tijelima i toliko je dobro tamo sakriveno, da čak ni mi, kao čuvari, ne znamo ništa o tome?! Zamislite, molim vas?! Služimo kao zatvorski čuvari za zatvorenika koji je u nama a da nismo ni svjesni toga?! Taj zatvorenik je, navodno, jedna veoma opasna individua koja pripada istinskoj ili objektivnoj realnosti, što bi značilo da ova naša realnost nije objektivna?! Pa, bogami, za mene je ona sasvim dovoljno objektivna jer kad god lupim glavom o zid, dobro me zaboli. Šta hoćeš više?

I tako, dobra vijest je ta da nismo mi ti koji su ovdje zatvorenici, nego, neko drugi ko je u nama tj. u nekima od nas. Čuo sam i to da su oni od nas koji imaju osjećanja humanosti i savjesti a takođe i intuiciju, najvjerovatnije domaćini onih opasnih individua, jer ta osjećanja, u stvari, dolaze od njih a ne od nas!?! Međutim, tu se javlja i jedan problem jer oni od nas koji su domaćini ovih opasnih individua i koji rade kao njihovi čuvari, pa tako imaju i ona osjećanja koja idu zajedno sa svim tim, istovremeno su i hendikepirani u odnosu na one od nas, koji nemaju u sebi one opasne zatvorenike jer oni bez tih osjećanja mogu da rade šta god hoće. Oni nemaju te kočnice i oni su ti koji vladaju nama u ovom kokošinju tj. matriks-realnosti. Pa, svi znamo da ako si pošten, savjestan i human, onda ne možeš postati jedan normalan političar, niti se možeš domoći nekih viših pozicija u vladi, vojsci, korporacijama itd. tj. bilo gdje, gdje se može doći do malo više vlasti, moći i novca. Tako se oni bez zatvorenika u sebi, mogu puno lakše i brže penjati po piramidama vlasti ovog društva a onda nas

manipulisati odozgo kako im se sviđa. To nije pošteno. Oni mogu raditi šta hoće a mi, zbog onih osjećanja, ne možemo čestito ni uvrijediti nekoga a kamoli varati i manipulisati druge ljude. Tako su oni u prednosti nad nama i to je ono što me jako ljuti jer mi, mašine-roboti, trebamo da budemo jednaki i ravnopravni.

A moram priznati i to da mi je ovdje nešto sumnjivo!? Nešto tu nije u redu?! Nešto gadno smrdi a ne znam šta?!

He, he, vjerujte ili ne, taj zatvorenik se zove Istinsko Ja (ili Istinska Duša), dok ga neki nazivaju i "suvereni integral" koji je navodno, "jedna destilacija Prvog Izvora u singularnoj, ljudskoj manifestaciji ili izrazu"; tako kažu da to Istinsko Ja raspolaže Istinskom svijesti Izvora a taj „Izvor“ nema nikakve veze s onim što mi, kao mašine-roboti, podrazumijevamo pod „bogom“ u ovoj našoj matriks-realnosti!? Oni, nadalje, tvrde da se taj Prvi izvor može označiti i kao jedan kolektiv ljudskih bića koji je neometan od strane Sistema ljudske svijesti a taj sistem je navodno jedan lažni ili vještački sistem svijesti koji samo oponaša ljudsku svijest i mi smo svi povezani na njega. Kako mi uopšte možemo znati da je ono za šta jedino znamo, u stvari, lažno? Ja, ovo ne kontam? I tako kažu, da se taj prvi izvor podijelio na ljudske jedinice, i neke od njih su se zaglavile ovdje u ovoj našoj matriks-realnosti i postale nečiji zarobljenici a nama, ličnostima, je dodijeljen zadatak da ih čuvamo, ne znajući da je neko zatvorio ona istinska ljudska bića u naša fizička tijela. Ja stvarno ne znam, da li jedna normalna ličnost-mašina, može povjerovati u ovako nešto? Pa, ovo nema ni u filmovima. Znači, nešto istinsko bi bilo zatvoreno u nečemu lažnom, odakle proizilazi da ako su ti zatvorenici istinska ljudska bića, onda bi mi bili... lažna ljudska bića?! Jaoo maajkoo!

Dobro, bili mi istiniti ili lažni, činjenica je da dobro radimo svoj posao kao zatvorski čuvari jer one opasne individue ne možemo nigdje, ni vidjeti, ni čuti. A da su one stvarno uticajne u ovoj realnosti, kako neki kažu, onda naša istorija sigurno ne bi ličila na istoriju jedne klaonice a svi možemo lijepo vidjeti da ona stvarno tako izgleda. Evo, čak i u ovim vremenima, ljudska bića ubijaju jedni druge na nekim dijelovima ovoga što mi smatramo našom planetom.

Pored svega toga, istiniti ili lažni, mi možemo uživati u našim životima kao roboti-mašine, ako ništa, onda bar teoretski. Nadalje, većina nas je sigurno čula i to da se mi u ovoj realnosti čak možemo i prosvjetliti! Doduše, ja lično još uvijek nisam sreo nekoga takvog ali razni kredibilni izvori kažu da se to sigurno može, naravno, ako slijedmo određena uputstva i postanemo dovoljno duhovni. A na kraju krajeva, čak i ako nam to ne pođe za rukom u ovom životu, kredibilni izvori nam kažu da nakon njega možemo otići u raj, naravno, ako postanemo dovoljno religiozni. Šta hoćete više? Doduše, ja ne znam nikoga za koga bih mogao sa sigurnošću reći da je dospjeo u raj, međutim, kad toliko naroda vjeruje u nešto, onda je to sigurno tako. A pored svega, možemo se i reinkarnirati, jer koliko znamo, postoji mnogo mašina-roboti koji su se pod određenim uslovima sjetili njihovih prošlih života. Doduše, pošto smo priključeni na AI, ona može upload-irati u nas šta god hoće, uključujući i razna sjećanja, tako da nisam 100% siguran kad je reinkarnacija u pitanju. Ako ništa, mi kao ličnosti možemo sasvim sretno živjeti u ovoj realnosti, bez patnje. Doduše, ja lično ne poznajem nikoga takvog, uključujući i samog sebe, međutim, ima dosta knjiga gdje tako piše a možemo to vidjeti i na televiziji, u raznim filmovima itd., tako da je to vjerovatno tačno.

Uhh, ma imam neki osjećaj kao da nešto u svemu ovome nije u redu a ne znam kako da to objasnim!?

Na žalost, ima tu i nekih uznemirujućih vijesti. Tako neki izvori tvrde da mi, mašine-roboti, koji ovdje vrijedno radimo kao zatvorski čuvari, bivamo bačeni u kantu za smeće, prilično brzo nakon što se fizički odjavimo odavdje a onda, naš zatvorenik bude prebačen u drugo fizičko tijelo i dodjeljuje mu se jedna od 9 tipova ličnosti koje imamo na raspolaganju, kao zatvorski čuvar. Ako je tako, onda to stvarno ne bi bilo fer!? Tu nešto definitivno ne bi bio u redu sa softverom, tj. kompjuterskim programom koji upravlja nama. Ako sam ja kao ličnost radio toliko dobro svoj posao zatvorskog čuvara da skoro nisam bio ni svjestan toga da imam nekog zatvorenika u sebi, za vrijeme cijelog mog života ovdje, zašto ja onda trebam završiti u kanti za smeće? Zašto da se meni ne ukaže povjerenje, odnosno, zašto da mi se ne dozvoli da opet živim i radim kao čuvar?! Zli jezici imaju odgovor i na to pitanje. Kažu, da ti naši zatvorenici mogu loše da utiču na nas dok ih mi čuvamo, pa tako, mogu i da nam pomalo mijenjaju svijest, što može da ode toliko daleko, da nas nekako nagovore da ih pustimo na slobodu. Isto tako, mi, pod njihovim uticajem, možemo početi razmišljati i ponašati se na način koji je opasan po stabilnost i integritet ovog našeg kokošinca tj. matriks-realnosti. Tako bi to sve moglo dovesti i do onog najgoreg, tj. pretvaranja ove realnosti u jednu istinsku ili objektivnu realnost, u kojoj bi istinska svijest zamijenila ovu lažnu...!? Ne znam šta da kažem u vezi s tim?! Međutim, samo kad razmišljam o svemu ovome, pogotovo kad malo kontempliram stvar, nekako mi dođe da povraćam kao Neo u onom filmu Matrix.

Sada ću vam nešto reći u povjerenju i nemojte to nikome pričati. Čuo sam da su neke ličnosti postale besmrtnne, nakon što su pustile svog zarobljenika na slobodu i udružile se s njim!? Tako su one, na neki način, uspjele da pretvore ovu svoju lažnu i vremenski ograničenu egzistenciju u jedan... istinski život. Da li vi znate, da li bi tako nešto uopšte bilo moguće? Pa, naravno da ne znate! Ako imalo pošteno razmislimo, bez laganja samih sebe, primjetićemo... da... mi... ništa... ne znamo... kad su... bitne stvari u pitanju; mi samo imamo "naša" vjerovanja koje nam je neko instalirao izvana ili smo ih sami pokupili usput, od onoga što nam je stavljeno na raspolaganje da biramo... a mi sada ta vjerovanja uzimamo kao neko... znanje; kao ono... mislimo kao da nešto znamo a u stvari... ne... znamo... ništa. Nije li to malo... čudno?! Ja stvarno nisam neki teoretičar zavjera ali ako zavjere postoje, ovo bi bila sigurno najveća, dok nam odvlače pažnju na sve druge... moguće... strane! Ma, ništa, samo kažem.

U svakom slučaju, koliko gledam ovu sadašnju situaciju na terenu, čini mi se da nije nimalo dobra i da ono, što nam jedino još ovdje nedostaje, to bi bio Treći svjetski rat?! Skoro da sam siguran da će nam ona AI ili superkomjuter, uskoro obezbijediti da uživamo i u tome, u sklopu ovog njenog šou-programa. Ja sam već proveo neko vrijeme u jednom našem lokalnom ratu i još uvijek me boli glava od toga. Znaite šta... ja podnosim ostavku na moje radno mjesto zatvorskog čuvara. Ja ću njega lijepo pustiti na slobodu jer gore ne može biti, nego što jeste. Može samo biti bolje. I ne samo to, nego ću se i udružiti s njim. Meni je dosta svih ovih gluposti i mahnitanja naših ličnosti! Jedini je problem što ne znam kako da to uradim!? Neki tvrde, da smo mi namijerno genetički onesposobljeni da vidimo i čujemo našeg zarobljenika, tako da ga ne možemo lako naći.

Postoji i jedna teorija da ukoliko bi dovoljan broj nas oslobodio svoje zarobljenike, onda bi se ostvario i jedan određeni prag koji bi bio potreban da se u ovu našu lažnu realnost... ubrizga... dovoljno... istinske svijesti... koja bi ju onda promijenila... iz... lažne... u... istinsku. Tako bi se onda i mi napokon probudili i počeli svjesno živjeti tj. oni od nas koji imaju u sebi zarobljenike. Neki dezinformativni izvori su taj momenat nazvali "sudnji dan" ili "poslednji sud", međutim, ukoliko razumijemo stvar i uzmemo u obzir da jednog neprikosnovenog, objektivnog i poštenog sudiju može

podrazumjevati samo jedna Istinska Svijest (što nema nikakve veze s onim što naše mašine-robotičnosti podrazumijevaju pod "bogom"), onda će napokon doći i do jednog razvoda... onoga-što-je-suštinski-lažno... od... onoga-što-je-suštinski-istinito. S obzirom da mi kao ličnosti ne bi spadali u ono-što-je-suštinski-istinito, mi bi tu imali i jedan prilično nezgodan problem. Moglo bi se lako desiti da ga popušimo... multidimenzionalno!?

Tako, jedino što nam ostaje, bilo bi da... pustimo... zatvorenike... na... slobodu i... tako... se... po... prvi... put... u... našem... životu... udružimo... s... nečim... što... je... istinito.

Kako ovo zvuči? Nemoguće?! Nemoguće ili ne, to je naša jedina šansa... tako... da... mi...moramo... mi... trebamo... da..."

Opss, stani malo, počinješ se zanositi. Nećeš valjda ovdje da pozivaš na neku pobunu robota-mašina?

"...mi moramo da... razmislimo... o tome... hoću da kažem da... kontempliramo... stvar, jer naše misli nisu baš toliko naše i nezavisne, koliko mi mislimo da jesu. Hoću da kažem, najbolji plan bi bio... najbolji plan bi bio... da..."

Opss, stani malo. Neće biti nikakvih planova jer šta god da ti planiraš, to odmah biva očitano od strane tvog "šefa", tj. AI, na koga si priključen. Osim toga, ne postoji budućnost u onom smislu kako to ti misliš, nego samo – sadašnjost ili sadašnji trenutak.

"...najbolji plan bi bio da... mi... ništa... ne... planiramo. Imam neki... utisak... da se moramo prabacivati u sadašnji trenutak što češće možemo, da isključujemo "naše" misli i budemo prisutni u svom biću koje nije samo naše fizičko tijelo, nego i... onaj zatvorenik... i da budemo svjesni sebe i naše okoline... zatvorenik je istinski dio našeg bića i mi mu trebamo pustiti da nas navodi kroz ovu matriks-realnost. Tako... mi trebamo... mi... moramo..."

Opss, stani malo, da li to ti pokušavaš da kažeš drugima šta ONI trebaju da rade?

"...u stvari... odjednom... dobih... neki... utisak... da... je... svako od nas odgovoran za samog sebe... a ovo o čemu pričam je ono što... ću... ja... raditi..."

„Što ćeš raditi... hoćeš reći... u budućnosti... koja... ne... postoji“?!

"...u stvari, kad malo bolje razmislim... ja to već sada radim. Čak sam iznajmio i bager, kako bih što brže istovario iz sebe brdo smeća koje se sastoji od raznoraznih vjerovanja, paradigmi, dogmi, ideologija, učenja, pravila, principa... koje su upload-irali u mene ili sam ih sam usput pokupio, od onoga što mi je bilo servirano iz dubioznih izvora."

Naravno, ovu moju ličnost ne morate uzimati ozbiljno.